

بررسی پرخاشگری بین ورزشکاران رشته های رزمی شهرستان لاهیجان

علی پرویزرام^۱، *محمدابراهیم واژبخت لنگرودی^۲

۱- دانشجوی دکتری، گروه رفتار حرکتی، گرایش کنترل حرکتی، دانشگاه تهران مرکزی، تهران

۲- کارشناس ارشد، گروه روانشناسی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، گیلان، ایران

Email: mohammad.vazhbakht@gmail.com

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی پرخاشگری در بین ورزشکاران رشته های رزمی شهرستان لاهیجان می باشد. **روش کار:** جامعه آماری پژوهش شامل ورزشکاران مرد رشته های متفاوت رزمی شهرستان لاهیجان در سال ۱۳۹۷ به تعداد ۲۸۲ نفر بود. نمونه پژوهش شامل ۱۶۲ نفر از ورزشکاران مذکور بود که به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها، از پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲)، مقیاس WHR، مقیاس BMI و تست پله استفاده شد. داده های پژوهش با استفاده از تحلیل واریانس آنوا تجزیه و تحلیل شدند. **یافته ها:** نتایج نشان داد که پرخاشگری بین ورزشکاران با رشته های مختلف رزمی تفاوت معنی داری با یکدیگر نداشت ($P > 0.05$). همچنین مشاهده شد پرخاشگری بین ورزشکاران رزمی با سنین مختلف تفاوت معنی داری با یکدیگر داشت ($P < 0.05$). از نتایج دیگر پژوهش پرخاشگری بین ورزشکاران رزمی بر اساس شاخص WHR مختلف تفاوت معنی داری با یکدیگر نداشت ($P > 0.05$). نتیجه پرخاشگری بین ورزشکاران رزمی بر اساس شاخص BMI مختلف تفاوت معنی داری با یکدیگر داشت ($P < 0.05$). و در نهایت پرخاشگری بین ورزشکاران رزمی بر اساس شاخص توان هوازی تفاوت معنی داری با یکدیگر نداشت ($P > 0.05$). **نتیجه گیری:** باتوجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می گردد برای افزایش و بهبود عملکرد فردی برای کاران سنین پایه زیر نظر متخصصین روانشناسی ورزشی کارگاه هایی با عنوان کنترل پرخاشگری برگزار شود.

کلید واژه ها: پرخاشگری، ورزشکاران، رشته های رزمی